

PATRISTISCHE TEXTE UND STUDIEN

IM AUFTRAG DER
PATRISTISCHEN KOMMISSION
DER AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN
IN DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

HERAUSGEGEBEN VON

H. C. BRENNERKE UND E. MÜHLENBERG

BAND 47

IUSTINI MARTYRIS
DIALOGUS CUM TRYPHONE

EDITED BY
MIROSLAV MARCOVICH

WALTER DE GRUYTER · BERLIN · NEW YORK

1997

1200 Justini

WALTER DE GRUYTER · BERLIN · NEW YORK

1997

- Οἱ δὲ ἔφησαν· | Καὶ ὡμολογήθη ἡμῖν.
 3 — Ἀκούοις ἀν οὐν, φημί, τὸ μετὰ τοῦτο. Μωσῆς γὰρ πρῶτος ἐξέφανεν
 αὐτοῦ ταύτην τὴν δοκούσαν κατάραν δι' ὃν ἐποίησε σημείων.
 — Τίνων τούτων, ἔφη, λέγεις;
 4 — "Οτε ὁ λαός, φημί, ἐπολέμει τῷ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ τοῦ Ναυη̄ νιός, ὁ
 ἐπονομασθεὶς τῷ Ἰησοῦ ὄνόματι, τῆς μάχης ἥρχεν, αὐτὸς Μωσῆς ηὗχετο
 τῷ θεῷ τὰς χεῖρας ἑκατέρωσ(ε) ἐκπετάσας, "Ωρ δὲ καὶ Ἀαρὼν ὑπεβά-
 σταζον αὐτὰς πανῆμαρ, ἵνα μὴ κοπωθέντος αὐτοῦ χαλασθῶσιν. Εἰ γὰρ
 ἐνεδεδώκει τι τοῦ σχήματος τούτου, τοῦ τὸν σταυρὸν μιμουμένου, ὡς γέ-
 γραπται ἐν ταῖς Μωσέως γραφαῖς, ὁ λαὸς ἥττατο· εἰ δὲ ἐν τῇ τάξει ἔμενε
 ταύτῃ, Ἀμαλὴκ ἐνικᾶτο τοσοῦτον, καὶ ἴσχύων (ὁ λαός) διὰ τοῦ σταυροῦ
 ἴσχυνεν. Οὐ γάρ, ὅτι οὕτως ηὗχετο Μωσῆς, διὰ τοῦτο κρείσσων ὁ λαὸς
 ἐγίνετο, ἀλλ’ ὅτι, ἐν ἀρχῇ τῆς μάχης τοῦ ὄνόματος τοῦ Ἰησοῦ ὄντος,
 αὐτὸς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐποίει. Τίς γὰρ οὐκ ἐπίσταται ὑμῶν ὅτι
 μάλιστα μὲν ἡ μετὰ οἴκτου καὶ δακρύων εὐχὴ μειλίσσεται τὸν θεὸν καὶ ἡ
 ἐν πρηνεῖ κατακλίσει καὶ ἐν γόνασιν ὄκλασαντός τινος; Τοῦτο δὲ τὸν
 τρόπον (Μωσῆς) ἐπὶ λίθου καθεξόμενος οὔτε αὐτὸς ηὗξατο οὔτε ἄλλος
 ὑστερον. "Εχει δὲ καὶ ὁ λίθος σύμβολον, ὡς ἀπέδειξα, πρὸς τὸν Χριστόν.

- 1 Καὶ γὰρ δι' ἄλλου (τύπου) μηνύων τὴν ἴσχυν τοῦ μυστηρίου τοῦ
 σταυροῦ | ὁ θεὸς διὰ Μωσέως εἶπεν ἐν εὐλογίᾳ, ἦν εὐλόγει τὸν Ἰωσήφ·
 (33:13) Ἀπὸ εὐλογίας κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ ὠρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσων,

14 – 21 ἴσχυν : cf. Ex 17:10–12; Ep. Barnabae 12.2–3; Orac. Sibyll. 8.251–55 et al.
 21 Οὐ γάρ – 23 ἐποίει : cf. 91.24–26; 111.4–13; 112.11–14; 131.29–31; Iren. Demonstr. 46 et al. 23 Τίς γὰρ – 27 ὑστερον : cf. Tertull. Adv. Marc. 3.18.6 = Adv. Iud. 10.10 Iam vero Moyses, quid utique tunc, cum Iesus adversus Amalech proelabatur, expansis tantum manibus orabat residens, quando in rebus tam attonitis magis utique genibus positis et manibus caedentibus pectus et facie humili volutante orationem commendare debuisse, nisi quia illuc, ubi nomen Domini Iesu dimicabat, dimicaturi quandoque adversus diabolum, crucis quoque habitus erat necessarius, per quam Iesus victoriam esset relaturus? 26 (Μωσῆς) ἐπὶ λίθου καθεξόμενος : cf. Ex 17:12 27 ὡς ἀπέδειξα : cf. 70.4 et 15; 76.4–5; 86.14 et 16; 100.29; 113.34; Dn 2:34 et Is 33:16

c. 91 3 Ἀπὸ εὐλογίας κυρίου – 10 ἀπὸ ἄκρου τῆς γῆς : Dt 33:13–17 (ed. Wevers). Cf. Sibinga, p. 147 s.

10 καὶ A : ναὶ Sylburg 16 ἑκατέρως Thirlby : ἑκατέρως A 20 ὁ λαὸς
 supplevi (conl. Ex 17:11) 21 κρείσσων A : κρείττων Otto 26 Μωσῆς addidi

c. 91 1 τύπου addidi (conl. vv. 12, 25 et 27) 2 ἐν ss. add. A 3 δρόσων A
 et LXX codd. aliquot : δρόσου LXX

καὶ ἀπὸ ἀβύσσου πηγῶν κάτωθεν, (14) καὶ καθαρῶν γενήματα ἡλίου τρό-
 πον, καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν, (15) καὶ ἀπὸ κορυφῆς ὄρέων ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ
 κορυφῆς βουνῶν, καὶ ποταμῶν ἀενάων, (16) καὶ καρπῶν γῆς πληρώσεως.
 Καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὄφθεντι ἐν τῇ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσῆφ καὶ ἐπὶ
 κορυφῆς. Δοξασθεὶς ἐν ἀδελφοῖς (17) πρωτότοκος, ταύρου τὸ κάλλος αὐ-
 τοῦ, κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ· ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατεῖ ὅμα
 ἑως ἀπὸ ἄκρου τῆς γῆς.

Μονοκέρωτος γὰρ κέρατα οὐδενὸς ἄλλου πράγματος ἢ σχήματος ἔχοι
 ἄν τις εἰπεῖν καὶ ἀποδεῖξαι, εἰ μὴ τοῦ τύπου ὃς τὸν σταυρὸν δείκνυσιν.
 "Ορθιον γὰρ τὸ ἐν ἐστι ξύλον, ἀφ' οὐ ἐστι τὸ ἀνώτατον μέρος εἰς κέρας
 ὑπερηρμένον, ὅταν τὸ ἄλλο ξύλον προσαρμοσθῇ, καὶ ἐκατέρωθεν ὡς
 15 κέρατα τῷ ἐνὶ κέρατι παρεζευγμένα τὰ ἄκρα φαίνηται· καὶ τὸ ἐν τῷ μέσῳ
 πηγηνύμενον (ξύλον) ὡς κέρας καὶ αὐτὸ ἐξέχον ἐστίν, ἐφ' ὃ ἐποχοῦνται οἱ
 σταυρούμενοι, καὶ βλέπεται ὡς κέρας καὶ αὐτὸ σὺν τοῖς ἄλλοις κέρασι
 συνεσχηματισμένον καὶ πεπηγμένον.

6 καὶ ποταμῶν ἀενάων : cf. Sap 11:6 ἀντὶ μὲν πηγῆς ἀενάου ποταμοῦ; Hes. Op. 550 et 737; Aesch. Suppl. 553; Plat. Phaed. 111 d 5; Philon. De Cherubim 123; Theoph. Ad Autol. 1.6.3 et al. 7–8 Ἰωσῆφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς. Δοξασθεὶς ἐν ἀδελφοῖς πρωτότοκος. ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ interpusgit Stephanus post A : Ἰωσῆφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεῖς ἐν ἀδελφοῖς. Πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ LXX. Cf. Tertull. Adv. Marc. 3.18.3 Tauri decor eius, cornua unicornis cornua eius (= Adv. Iud. 10.7) 11 Μονοκέρωτος γὰρ κέρατα – 12 ὃς τὸν σταυρὸν δείκνυσιν : cf. Ps 21 (22):22 = Dial. 98.32; 105.4–5 et 14–15 τὸ γὰρ κεράτων μονοκέρωτων ὅτι τὸ σχῆμα τοῦ σταυροῦ (σημαίνει μόνον, προεξηγησάμην ὑμῖν; Apollin. Hieropol. De paschate fr. (ed. Perler, S.C. 123, p. 246) ὁ ὑψωθεῖς ἐπὶ κεράτων μονοκέρωτος; Hippol. De bened. Mosis (P.O. 27, p. 174); Tertull. Adv. Marc. 3.18.3 (= Adv. Iud. 10.7) non utique rhinoceros destinabatur unicornis nec minotaurus bicornis, sed Christus in illo significabatur... 15 τὸ ἐν τῷ μέσῳ πηγηνύμενον (ξύλον) – 17 οἱ σταυρούμενοι : cf. Tertull. Adv. nat. 1.12.4 Sed nobis tota crux imputatur, cum antemna [cf. v. 14 τὸ ἄλλο ξύλον] scilicet sua et cum illo sedili excessu [cf. v. 16 ὡς κέρας καὶ αὐτὸ ἐξέχον ἐστίν]; Iren. Adv. haer. 2.24.4 Et ipse habitus crucis fines et summitates [i.e. ἄκρα] habet quinque, duos in longitudinem, et duos in latitudinem, et unum in medio, in quo requiescit qui clavis adfigitur

4 ἀβύσσου A et LXX codd. aliquot (= text. Masoret.) : ἀβύσσων LXX | καθαρῶν A et Theodoret. (Qu. in Dt), cf. v. 6 : καθ' ὥραν Thirlby ex LXX, agn. omnes | γενήματα A et LXX codd. Vatic. gr. 2106, Cat. classis d, Theodoret., Chrysost. et al. : γενημάτων Thirlby ex LXX, agn. omnes 4–5 τρόπον A et LXX codd. Ambros. (F), Cat. classis d, t et al. : τροπῶν Stephanus ex LXX, agn. omnes 6 καὶ ποταμῶν A : om. LXX : delendum Thirlby, Sibinga | καρπῶν A : καθ' ὥραν LXX 16 ξύλον addidi (conl. vv. 13 et 14) | ὡς A : εἰς coni. Salmasius et Otto (conl. v. 13)

3 Καὶ τὸ Ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἄμα ἔως ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς δηλω-
τικόν ἐστι τοῦ νῦν γεγενημένου πράγματος ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Κερατι-
σθέντες | γάρ, τουτέστι κατανυγέντες, οἱ ἐκ πάντων τῶν ἔθνων διὰ τούτου
τοῦ μυστηρίου εἰς τὴν θεοσέβειαν ἐτράπησαν ἀπὸ τῶν ματαίων εἰδώλων
καὶ δαιμόνων, τοῖς δὲ ἀπίστοις τὸ αὐτὸ σχῆμα εἰς κατάλυσιν καὶ κατα-
δίκην δηλοῦται ὃν τρόπον ἐν τῷ ἀπ' Αἴγυπτου ἔξελθόντι λαῷ διά τε τοῦ
τύπου τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν τοῦ Μωϋσέως καὶ τῆς τοῦ Ναυῆς υἱοῦ ἐπι-
κλήσεως τοῦ ὄνόματος Ἰησοῦν ὁ Ἀμαλὴκ μὲν ἡττᾶτο, Ἰσραὴλ δὲ ἐνίκα.

4 Καὶ διὰ τοῦ τύπου δὲ καὶ σημείου τούτου) κατὰ τῶν δακόντων τὸν
Ἰσραὴλ ὅφεων ἡ ἀνάθεσις φαίνεται γεγενημένη ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν πιστευ-
όντων (ἐπὶ τὸν ἐσταυρωμένον). ὅτι διὰ τοῦ σταυροῦνθαι μέλλοντος
Θάνατος γενήσεσθαι ἔκτοτε προεκηρύσσετο τῷ ὅφει, σωτηρίᾳ δὲ τοῖς
καταδακνομένοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ προσφεύγουσι τῷ τὸν [ἐσταυρωμένον]
υἱὸν αὐτοῦ πέμψαντι εἰς τὸν κόσμον. Οὐ γάρ ἐπὶ ὅφιν ἡμᾶς πιστεύειν τὸ
προφητικὸν πνεῦμα διὰ Μωσέως ἐδίδασκεν, ὅπότε καὶ κατηράσθαι αὐτὸν
τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ θεοῦ δηλοῖ, καὶ ἐν τῷ Ἡσαΐᾳ ἀναιρεθῆσεσθαι ὡς
πολέμιον διὰ τῆς μεγάλης μαχαίρας, ἣτις ἐστὶν ὁ Χριστός, σημαίνει.

19 *Dt* 33:17 = vv. 9–10 21 κατανυγέντες : cf. *Act* 2:37–38 et *Lampe*, s.v., 1, b | οἱ
ἐκ πάντων τῶν ἔθνων : cf. 52.34; 110.25; 117.31–35; 121.5–6 et 10–12; 131.38–40; 1 *Apol.*
1.1 et 53.3 22–23 εἰδώλων καὶ δαιμόνων : cf. 1 *Chr* 16:26a + *Ps* 95 (96):5a = *Dial.*
55.13–14 Οἱ θεοὶ τῶν ἔθνων...εἰδώλα δαιμονίων εἰσίν; 1 *Apol.* 41.1 24 διά τε τοῦ
τύπου – 26 Ἰσραὴλ δὲ ἐνίκα : cf. 90.14–21; 131.29–31; *Ex* 17:10–12 27 Καὶ διὰ
τοῦ τύπου δὲ – 28 φαίνεται γεγενημένη : cf. *Nu* 21:6–9; *Dial.* 94.3–5; 112.5–7; 131.26–
27; 1 *Apol.* 60.2–4 28–29 ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν πιστεύοντων (ἐπὶ τὸν ἐσταυρωμένον) : cf.
Jo 3:15 et 16 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον; *Dial.* 94.8
σωτηρίαν δὲ τοῖς πιστεύοντιν ἐπὶ τοῦτον κτλ. 31–32 τῷ τὸν υἱὸν αὐτὸν πέμψαντι εἰς
τὸν κόσμον : cf. *Jo* 3:14–16 33 κατηράσθαι αὐτὸν – 34 δηλοῖ : cf. *Gn* 3:14;
Dial. 112.8–9 34 ἀναιρεθῆσεσθαι – 35 διὰ τῆς μεγάλης μαχαίρας : cf. *Is* 27:1;
Dial. 112.9 35 ἣτις ἐστὶν ὁ Χριστός : cf. 100.29

25 μωϋσέος Α 27 τούτου) *Thirlby* (cf. 94.9) : τοῦ Α | τῶν Stephanus : τὸν
Α | τὸν *Sylburg* : τῷ Α 29 ἐπὶ τὸν ἐσταυρωμένον *supplevi* (conl. 94.8–9 et *Jo* 3:15
et 16) et v. 31 ἐσταυρωμένον *delevi* 32 ἡμᾶς Α : ὑμᾶς *Thirlby* 33 κατη-
ράσθαι *Sylburg* (cf. 112.8 κατηράσσατο) : καταράσθαι

20 1 Εἰ οὖν τις μὴ μετὰ μεγάλης χάριτος τῆς παρὰ θεοῦ λάβοι νοῆσαι τὰ
εἰρημένα καὶ γεγενημένα ὑπὸ τῶν προφητῶν, οὐδὲν αὐτὸν ὄνήσει τὸ τὰς
ρήσεις δοκεῖν (νοεῖν) λέγειν ἢ τὰ γεγενημένα, εἰ μὴ καὶ λόγον ἔχει περὶ
αὐτῶν ἀποδιδόναι. Ἀλλὰ | μήτι γε καὶ εὐκαταφρόνητα δόξει τοῖς πολλοῖς
5 ὑπὸ τῶν μὴ νοούντων αὐτὰ λεγόμενα; Εἰ γάρ τις ἔξετάζειν βούλοιτο
ὑμᾶς, ὅτε Ἐνὼχ καὶ Νῶε ἄμα τοῖς τέκνοις, καὶ εἴ τινες ἄλλοι τοιοῦτοι
γεγόνασι, μήτε ἐν περιτομῇ γενόμενοι μήτε σαββατίσαντες εὐηρέστησαν
τῷ θεῷ, τίς ἡ αἰτία τοῦ δι' ἄλλων προστατῶν καὶ νομοθεσίας μετὰ
τοσαύτας γενεὰς ἀξιοῦν τὸν θεὸν δικαιοῦσθαι τοὺς μὲν ἀπὸ Ἀβραὰμ
10 μέχρι Μωσέως διὰ περιτομῆς, τοὺς δὲ ἀπὸ Μωσέως καὶ διὰ περιτομῆς καὶ
τῶν ἄλλων ἐντολῶν, τουτέστι σαββάτου καὶ θυσιῶν καὶ σπονδῶν καὶ
προσφορῶν, εἰ μή, ὡς προείρηται ὑπ' ἐμοῦ, ἀποδείξετε ὅτι διὰ τὸ τὸν θεόν,
προγνώστην ὄντα, ἐγνωκέναι ἄξιον γενησόμενον τὸν λαὸν ὑμῶν ἐκβλη-
θῆναι ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ μηδένα ἐπιτρέπεσθαι εἰσελθεῖν ἐκεῖ;
15 3 Οὐδαμάθεν γάρ ἀλλαχόθεν ἐστὲ γνωριζόμενοι, ὡς προέφην, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς
περὶ τὴν σάρκα περιτομῆς. Οὐδὲ γάρ Ἀβραὰμ διὰ τὴν περιτομὴν δίκαιος
εἶναι ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐμαρτυρήθη, ἀλλὰ διὰ τὴν πίστιν· πρὸ τοῦ γὰρ
περιτμηθῆναι αὐτὸν εἰρηται περὶ αὐτοῦ οὕτως· Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ
θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

20 4 Καὶ ἡμεῖς οὖν, *(οἱ)* ἐν ἀκροβυζτίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν πιστεύοντες τῷ
θεῷ διὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ περιτομὴν ἔχοντες τὴν | ὠφελοῦνταν ἡμᾶς τοὺς
〈τὴν ἀλήθειαν〉 κεκτημένους, τουτέστι τῆς καρδίας, δίκαιοι καὶ εὐάρ-
εστοι τῷ θεῷ ἐλπίζομεν φανῆναι, ἐπειδὴ καὶ ἡδη μεμαρτυρήμεθα διὰ τῶν
προφητικῶν λόγων ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ σαββατίζειν καὶ τὰς προσφορὰς
25 3 φέρειν κελευσθῆναι ὑμᾶς, καὶ *(τὸ)* τόπον εἰς ὄνομα τοῦ θεοῦ ἐπικληθῆναι
ἀνασχέσθαι τὸν κύριον *(ἥν)*, ἵνα, ὡς εἰρηται, μὴ εἰδωλολατροῦντες καὶ

c 92 1 μετὰ μεγάλης χάριτος τῆς παρὰ θεοῦ : cf. 7.21–22; 30.3–4; 58.3–4 ἀλλὰ
χάρις παρὰ θεοῦ μόνη εἰς τὸ συνιέναι τὰς γραφὰς αὐτοῦ ἐδόθη μοι; 119.3 ἐλάβομεν χάριν
τοῦ νοῆσαι 12 ὡς προείρηται ὑπ' ἐμοῦ : cf. 16.8–13; 40.9–10 13 προγνώστην
ὄντα : cf. 16.15–17 15 ὡς προέφην : cf. 16.13–15 18–19 *Gn* 15:6 = *Rm* 4:3;
Gal 3:6. Cf. *Dial.* 11.34–35; 23.20–21; 119.38–39; *Skarsaune*, p. 114 s. 21–22 cf. *Rm*
2:29 καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι οὐ γράμματι, οὐδὲ ἐπαινος οὐκ ἔξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ
τοῦ θεοῦ; *Dial.* 41.21–22; 113.37; 114.26–27 25 *(τὸ)* τόπον – 26 τὸν κύριον : cf.
22.72–74 26 ὡς εἰρηται : cf. 19.26–30; 22.74–75

c 92 3 δοκεῖν (νοεῖν) λέγειν *scripsi* : δοκεῖν λέγειν A | λόγον ἔχει καὶ A,
transposui 6 ὅτε *scripsi* : ὅτι A 8 προστατῶν A (i.e. Abraham et Moses) :
προσταγῶν coni. *Sylburg* 9 μὲν τὸς A, transp. Otto 11 σπονδῶν *Thirlby* (cf.
22.37; 118.18) : σποδῶν A 18–19 ἀβραὰμ τῷ θεῷ A, *LXX* : τῷ θεῷ Ἀβραὰμ
Stephanus et al. 20 οἱ addidi 22 τὴν ἀλήθειαν *supplevi* (conl. 41.21 τῆς
ἀληθινῆς περιτομῆς; 96.12; 110.42; 131.10; 139.32) 25 τὸ addidi 26 ἦν addidi :
ἐγένετο add. *Lange*